

Besluit van

tot vaststelling van het
Warenwetbesluit tatoeëren
en piercen

versie 26 januari 2006

Op de voordracht van Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van 2006, kenmerk VGP/PSL , gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken en Onze Minister van Justitie;

Gelet op de artikelen 5, eerste lid, onderdelen a en b, 14, 25, vierde lid, 32b, eerste lid en 33, eerste lid, onderdeel b, ... van de Warenwet;

De Raad van State gehoord (advies van ...., nr.W...);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van 2006, VGP/PSL , uitgebracht in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken en Onze Minister van Justitie;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
tatoeagemateriaal: waren die bestemd zijn of gebruikt worden voor het tatoeëren;

- a. tatoeëren: huidpenetrerende handeling waarmee een kleurstof of pigment intradermaal wordt geïnjecteerd;
- b. piercing: de waar die bestemd is of gebruikt wordt om als sieraad in een doorboring van de huid, slijmvliezen, kraakbeen of spierweefsel te worden achtergelaten;
- c. piercen: het doorboren van de huid, slijmvliezen, kraakbeen of spierweefsel waardoor het mogelijk wordt in de doorboring een piercing achter te laten;
- d. piercingmateriaal: waren die bestemd zijn of gebruikt worden voor het piercen.

Artikel 2

Het is verboden te handelen in strijd met de voorschriften gesteld bij of krachtens artikel 3.

Artikel 3

1. De ondernemer, die een onderneming in stand houdt waarin tatoeage- en piercingmaterialen worden gebruikt, draagt er zorg voor dat:
  - a. het gebruik van tatoeage- en piercingmaterialen op zodanig hygiënische wijze geschiedt, dat daardoor geen gevaar kan ontstaan voor de veiligheid of de gezondheid van de mens;
  - b. het gebruik van tatoeage- en piercingmaterialen geschiedt in een ruimte die in zodanige staat is en zodanig is ingericht, dat daardoor geen gevaar kan ontstaan voor de veiligheid of de gezondheid van de mens;
  - c. de personen die werkzaam zijn in de ruimte als bedoeld in het tweede lid een zeer goede persoonlijke hygiëne betrachten en waar nodig met het oog op de veiligheid en gezondheid van de mens, beschermende kleding dragen;
  - d. personen, als bedoeld in onderdeel c, geen tatoeage- en piercingmaterialen gebruiken, indien zij open wonden of huidziekten aan handen of armen hebben.
2. De ondernemer, bedoeld in het eerste lid, beschikt over een vergunning van Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport voor het gebruik van tatoeage- en piercingmaterialen in een in de vergunning aangegeven ruimte.
3. Het gebruik van tatoeage- en piercingmaterialen geschiedt voorts met inachtneming van door Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport ter uitvoering van het eerste lid te stellen nadere regels.

Artikel 4

1. De vergunning, bedoeld in artikel 3, tweede lid, wordt op aanvraag verleend.
2. De aanvrager van de vergunning is een retributie verschuldigd aan Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.
3. Een besluit tot verlening van een vergunning wordt niet genomen voordat is onderzocht of er een gegronde reden bestaat om aan te nemen dat die ondernemer voor de ruimte waarvoor de vergunning wordt gevraagd, niet zal voldoen aan de voorschriften gesteld bij of krachtens dit besluit.
4. Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport weigert de vergunning indien er een gegronde reden bestaat om aan te nemen dat de ondernemer voor die ruimte waarvoor de vergunning wordt gevraagd, niet zal voldoen aan de voorschriften gesteld bij of krachtens dit besluit.
5. Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport stelt, in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken, ter uitvoering van het eerste tot en met derde lid nadere regels. Deze regels hebben in ieder geval betrekking op:
  - a. de geldigheidsduur van de vergunning;
  - b. de hoogte van de retributies;
  - c. de wijze en de termijn waarop de vergunning wordt aangevraagd;
  - d. de inhoud van de aanvraag;

- e. de intrekking van de vergunning;
- f. de registratie van de vergunning;
- g. de activiteiten waarvoor de vergunning wordt verleend.

Artikel 5

Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport kan een vergunning intrekken indien de voorschriften, gesteld bij of krachtens dit besluit, dan wel de voorschriften verbonden aan de vergunning, zijn overtreden.

Artikel 6

Artikel 3, tweede lid, is niet van toepassing indien tatoeagematerialen door een arts worden gebruikt in een op grond van artikel 5 van de Wet toelating zorginstellingen toegelaten instelling.

Artikel 7

Artikel 3, tweede lid, is voorts niet van toepassing:

- a. gedurende de eerste maand na inwerkingtreding van dit besluit, indien de ruimte waar de tatoeage- en piercingmaterialen worden gebruikt op het moment waarop dit besluit in werking treedt, reeds voor dat doel in gebruik was;
- b. aansluitend aan de periode, bedoeld onder a, indien in die periode ten aanzien van die ruimte een vergunning is aangevraagd, tot het tijdstip waarop door Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport op de aanvraag voor een vergunning voor die ruimte is beslist.

Artikel 8

De bijlage van het Warenwetbesluit bestuurlijke boeten wordt als volgt gewijzigd:

A

In de inhoudsopgave wordt na onderdeel C-41 een onderdeel ingevoegd dat luidt:

C-42 Warenwetbesluit tatoeëren en piercen

B

De gegevens uit onderstaande tabel worden op numerieke volgorde bij de omschrijvingen van de overtredingen en de boetecategorieën ingevoegd.

	Omschrijving van de overtreding	Boetebedrag per categorie	
		I	II
C-42	Warenwetbesluit tatoeëren en piercen		
C-42.1.1	art. 2, j ^o art. 3 lid 1	€ 450	€ 900
C-42.1.2	art. 2, j ^o art. 3 lid 2	€ 450	€ 900
C-42.1.3	art. 2, j ^o art. 3 lid 3	€ 450	€ 900

Artikel 9

Inwerkingtredingsbepaling P.M.

Artikel 10

Dit besluit wordt aangehaald als: Warenwetbesluit tatoeëren en piercen.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,

H. Hoogervorst

Nota van toelichting

Algemeen

Inleiding

De populariteit van tatoeages en piercings is de laatste jaren in brede groepen van de samenleving toegenomen. In Nederland hebben naar schatting 840.000 personen van 12 jaar en ouder (6%) één of meerdere tatoeages en 5,1 miljoen personen van 12 jaar en ouder (37%) één of meerdere piercings (C. Stam en W. Schoots, Tatoeages en piercings, een eerste analyse van OBiN-gegevens, Stichting Consument en Veiligheid, april 2005). Bij tatoeages moet ook worden gedacht aan cosmetische tatoeages. Deze cosmetische tatoeages zijn onder te verdelen in enerzijds permanente make-up (PMU), zoals het aanbrengen van lipcontouren, eyeliner en wenkbrauwen, en anderzijds het camoufleren van huidaandoeningen, zoals littekens en hyperpigmentatie. Ook bij postoperatieve reconstructies speelt tatoeëren een steeds grotere rol. Het tatoeëren van een tepel na een borstoperatie is een bekende behandeling. Tot voor kort werden geen eisen gesteld aan de gebruikte tatoeagekleurstoffen. Het kwam dan ook voor dat mensen werden getatoeëerd met balpeninkt of autolak.

Veiligheid van tatoeagekleurstoffen

In september 2001 heeft de Keuringsdienst van Waren (KvW) een onderzoek uitgevoerd naar de chemische en microbiologische veiligheid van kleurstoffen die worden gebruikt in tatoeageshops en schoonheidssalons. Hieruit bleek dat in 18% van de genomen kleurstofmonsters sprake is van microbiologische besmetting en eveneens in 18% van de monsters werden carcinogene aromatische aminen aangetroffen. Deze resultaten zijn de aanleiding geweest voor de totstandbrenging van het Warenwetbesluit tatoeagekleurstoffen. In september 2003 is dit besluit in het Staatsblad gepubliceerd (Stb. 2003, 342). Het besluit stelt eisen aan de microbiologische en chemische veiligheid van kleurstoffen die gebruikt worden bij het zetten van tatoeages en permanente make-up (PMU). Het onderzoek van de KvW wees echter ook uit dat de werkwijze (gebrek aan hygiëne) een bepalende rol speelt in de besmetting van de kleurstofmonsters. In het advies van de Raad van State over het Warenwetbesluit tatoeagekleurstoffen (advies van 14 juli 2003, nr. W13.03.0152/III) signaleert de Raad dat het besluit zich alleen richt op het verhandelen van de kleurstoffen, terwijl de werkwijze een bepalende rol speelt in de besmetting van de kleurstofmonsters. De Raad meent dat hygiënisch werken zo snel mogelijk gereguleerd dient te worden. Hij adviseert daarvoor een wettelijke grondslag te creëren. Het Warenwetbesluit tatoeagekleurstoffen is destijds in het Regulier Overleg Warenwet (ROW) besproken. Tijdens dit ROW kwam duidelijk naar voren dat het belang van hygiënisch werken bij tatoeëren en piercen zeer groot is. Met dit besluit wordt het hygiënisch werken wettelijk geregeld.

Hygiënisch werken bij tatoeëren en piercen

Hygiëne is zowel bij het zetten van tatoeages als bij het zetten van piercings van groot belang. In een tatoeageshop kunnen vaak zowel tatoeages als piercings gezet worden. Onhygiënisch werken brengt zowel bij piercen als tatoeëren ernstige gevaren voor de volksgezondheid met zich mee (infecties, Hepatitis B en C en HIV). Gezien de ernst van de gezondheidseffecten en de hoge blootstelling aan het gevaar is interventie noodzakelijk. Ten aanzien van het hygiënisch werken bij het zetten van tatoeages en piercings is het van belang dat er landelijk overal dezelfde hygiënevoorschriften in acht worden genomen. Op dit moment wordt in een enkele gemeente (zoals Amsterdam) in een gemeenteverordening bepaald dat ondernemers zich dienen te houden aan de hygiënevoorschriften vastgesteld door de gemeente. De GGD houdt in die situaties toezicht op de naleving van die voorschriften. Deze gemeentelijke aanpak kent geen uniforme landelijke navolging. De praktijk is dat in de ene gemeente volgens bepaalde (per gemeente verschillende) hygiënevoorschriften wordt gewerkt terwijl in een andere gemeente dergelijke voorschriften niet eens bestaan. Met dit besluit wordt hygiënisch werken in deze branche landelijk hetzelfde ingevuld.

Kennis over de manier waarop hygiënisch gewerkt moet worden, is vooral bij GGD'en aanwezig. In de Wet collectieve preventie volksgezondheid is de technische hygiëne omschreven als een basistaak van gemeenten. Gezien deze kennis is het zinvol de GGD een rol te laten spelen bij het toezicht op de naleving van de hygiënevoorschriften bij het zetten van tatoeages en piercings.

Wijziging Warenwet

De oplossing die is gekozen voor het regelen van het hygiënisch werken bij het zetten van tatoeages en piercings, heeft ertoe geleid dat de Warenwet gewijzigd moest worden. Door de wijziging van de Warenwet (Tweede Kamer, vergaderjaar 2004-2005, 30 173, nr. 2) is het thans mogelijk regels te stellen over het gebruik van waren, en dus ook van tatoeage- en piercingmaterialen.

Het besluit

Het besluit stelt twee eisen aan de ondernemer. Ten eerste moet de ondernemer hygiënisch werken. Wat onder hygiënisch werken wordt verstaan wordt nader uitgewerkt bij ministeriële regeling. Hierbij worden onder meer eisen gesteld aan de personen die de handelingen verrichten, de instrumenten en de werkomgeving. Uitgangspunt voor de hygiënevoorschriften die bij ministeriële regeling worden vastgesteld, zijn de hygiënerichtlijnen opgesteld door het Landelijk Centrum Hygiëne en Veiligheid (LCHV). Het LCHV heeft in totaal vier hygiënerichtlijnen opgesteld:

- hygiënerichtlijnen voor piercen
- hygiënerichtlijnen voor tatoeëren
- hygiënerichtlijnen voor personen die gaatjes prikken in oorlellen, het vlakke gedeelte van het kraakbeen van het oor en de neusvleugels met behulp van een in de richtlijn genoemd piercinginstrument
- hygiënerichtlijnen voor permanent make-up

De tweede eis behelst dat de ondernemer over een vergunning van de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport moet beschikken om tatoeage- en piercingmaterialen te mogen gebruiken. De vergunning zal gebonden zijn aan

de inrichting waar de materialen worden gebruikt. Op dit onderdeel zal gebruik worden gemaakt van de expertise waarover de GGD'en beschikken. GGD Nederland heeft kenbaar gemaakt dat de GGD'en in Nederland bereid zijn de vergunningverlening onder mandaat uit te voeren. In het kader van de vergunningaanvraag stelt de GGD een onderzoek in naar de vraag of er gronden zijn om aan te nemen dat de ondernemer niet aan de wettelijke voorschriften zal voldoen. Er zal door een GGD-ambtenaar een bezoek aan de tatoeage/piercingshop, de schoonheidsspecialist, de juwelier of andere onderneming waar deze handelingen worden verricht worden afgelegd. Indien de GGD constateert dat de ondernemer niet aan de wettelijke voorschriften zal voldoen, bij voorbeeld omdat de situatie zodanig is dat niet verwacht zal worden dat in die inrichting hygiënisch zal worden gewerkt, wordt de vergunning geweigerd. Bij ministeriële regeling wordt nader uitgewerkt waar de vergunning moet worden aangevraagd, hoe lang deze geldig is enz. Een ondernemer die zijn activiteiten als tatoeëerder of piercer uitoefent zonder vergunning, is in overtreding.

Het instrument van de vergunning is noodzakelijk en proportioneel. Uitgangspunt is dat dit middel nodig en geëigend is om te voorkomen dat op onhygiënische wijze tatoeages en piercings worden aangebracht. Dat is hier het geval. Er vindt immers een selectie plaats van bedrijven, die in staat moeten worden geacht veilig te werken. Zonder die selectie is dat onvoldoende zeker en loopt de consument onnodig risico op het oplopen van infecties. Die selectie, die periodiek herhaald zal worden en een goede mogelijkheid biedt om ondernemers die risico's vormen van de markt te weren, is een gerechtvaardigd middel om ernstige infecties bij de doelgroepen te voorkomen. Indien daarbij wordt gevoegd dat de daaraan voor de ondernemer verbonden kosten verre van onoverkomelijk zijn en zich zullen beperken tot werkelijk gemaakte kosten, moet de conclusie zijn dat deze constructie aan de Europeesrechtelijke normen voldoet. Minder verstrekkende instrumenten bieden de hiervoor bedoelde zekerheden niet of in onvoldoende mate.

De vergunning zal gebonden zijn aan de ruimte waarin de activiteiten plaatvinden. Dat betekent dat een tatoeëerder of piercer zijn activiteiten buiten die vestiging niet mag ontplooiën, dus ook niet op beurzen, conventies en andere evenementen. Artikel 16, tweede lid, van de Warenwet, biedt echter de mogelijkheid voor dit soort evenementen een ontheffing te verlenen. Er kan dan ontheffing van de vergunningverplichting worden verleend, doch de hygiënevoorschriften zullen onverkort van toepassing zijn. Voor beurzen waar door de deelnemers niet volgens de vereiste hygiëneregels gewerkt zal kunnen worden, zal geen ontheffing kunnen worden verleend.

Notificatie bij de Europese Commissie (richtlijn 98/34/EG)

Het ontwerpbesluit is gemeld aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ter voldoening aan artikel 8, eerste lid, van richtlijn nr. 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften (PbEG L 204). De notificatie bij de Europese Commissie is noodzakelijk, aangezien het ontwerpbesluit vermoedelijk technische voorschriften bevat in de zin van richtlijn 98/34/EG.

Administratieve lasten en bedrijfseffectentoets

De eis dat tatoeages en piercings hygiënisch moeten worden gezet en de nadere uitwerking bij ministeriële regeling van wat wordt verstaan onder

hygiënisch werken en de nadere uitwerking van de vergunning, brengen bedrijfseffecten en administratieve lasten met zich mee. Dit besluit en de ministeriële regeling brengen geen administratieve lasten voor burgers met zich mee.

- **Bedrijfseffecten**

Om een indicatie te geven van de categorieën en aantallen bedrijven en de kosten kan het volgende gezegd worden. De hygiënevoorschriften richten zich voornamelijk tot de volgende categorieën van ondernemers: tatoeëerders, piercers, schoonheidsspecialisten (in verband met permanente make-up) en juweliers. In onderstaande tabel zijn de aantallen vestigingen weergegeven waar tatoeages worden gezet en piercings worden geplaatst (gegevens komen uit een inventarisatie van het Landelijk Centrum Hygiëne en Veiligheid).

Ondernemer	Juweliers	Schoonheidsspecialisten	Tatoeëerders/piercers	Totaal
Aantal	754	693	397	1844

De ondernemers worden verplicht een vergunning aan te vragen. De tijdsbesteding van de GGD zal per ondernemer verschillen. Zo heeft de GGD meer tijd nodig voor een tatoeëerder waar ook nog piercings worden geplaatst dan voor een juwelier. Het LCHV heeft voor de verschillende ondernemers gemiddeld de volgende tijdsbesteding geschat:

- combinatie tatoeëren en piercen: 5 uur
- tatoeëren of piercen: 4 uur
- permanente make-up: 3 uur
- piercen van oor/neus: 2 uur

Uitgaande van een gemiddeld GGD-uurtarief van € 65, gaat het in totaal om:

$$5 \times € 65 \times 397 = € 129.025$$

$$3 \times € 65 \times 693 = € 135.135$$

$$2 \times € 65 \times 754 = € 98.020$$

$$\text{Totaal: } € 362.180.$$

Deze kosten worden door VWS bij de ondernemer in rekening gebracht. Een ander bedrijfseffect is de investering die gedaan moet worden om aan de hygiënevoorschriften te kunnen voldoen. Deze investeringskosten worden bij de ministeriële regeling verder uitgewerkt. De reden hiervoor is dat de hygiënevoorschriften bij ministeriële regeling worden vastgesteld.

- **Administratieve lasten**

De administratieve lasten bestaan uit twee onderdelen: het indienen van de aanvraag door de ondernemer bij VWS en het begeleiden van de GGD-ambtenaar bij het bezoek aan de ondernemer. Deze activiteiten nemen gemiddeld 1,5 uur in beslag. Uitgaande van het gemiddelde uurtarief van € 45 voor ondernemers zijn de administratieve lasten op jaarbasis $1,5 \times € 45 \times 1844 = € 124.470$.

Het Adviescollege toetsing administratieve lasten (Actal) heeft reeds over deze lasten geadviseerd in het kader van de wijziging van de Warenwet. Actal heeft het wetsvoorstel destijds niet geselecteerd voor een toets op de gevolgen voor de administratieve lasten voor het bedrijfsleven en de burger. Het College adviseerde te onderzoeken of er in de uitvoering in de algemene maatregel van bestuur mogelijkheden zijn om de administratieve lasten te verminderen. Het College gaf ook een aantal voorbeelden.

De stijging van de administratieve lasten draagt niet bij aan de kabinetsdoelstelling om de administratieve lasten met 25% te verminderen. Het College adviseerde de stijging van de administratieve lastendruk hoe dan ook te compenseren.

Mede naar aanleiding van het advies van Actal is besloten de geldigheidsduur van de vergunning voor juweliers die alleen de oorlellen piercen te stellen op één jaar in plaats van drie jaar. De administratieve lasten zullen daarmee per jaar uitkomen op € 90.540.

Artikelsgewijs

Artikel 1

Op grond van de definitie van het begrip tatoeëren worden cosmetische tatoeages (PMU, het camoufleren van huidaandoeningen en postoperatieve reconstructies) gezien als een specifieke vorm van tatoeëren.

Artikel 3

Bij of krachtens artikel 3 worden normen gesteld, waarvan de naleving wordt afgedwongen door artikel 2.

De in het eerste en tweede lid verwoorde normen hebben betrekking op de wijze waarop en de ruimte waarin de materialen gebruikt worden. Het betreffen open normen. Deze leden ontlenen hun betekenis aan de situaties waarin de meer specifieke hygiënevoorschriften die bij ministeriële regeling worden vastgelegd, geen of onvoldoende bescherming bieden. Het is namelijk niet ondenkbaar dat de specifieke hygiënevoorschriften van de ministeriële regeling niet alle thans voorstelbare risico's van het tatoeëren en piercen bestrijken. Technologische ontwikkelingen kunnen nieuwe risico's met zich meebrengen, waarin de regeling niet op voorhand voorziet. Op grond van het derde lid worden nadere regels gesteld. Hierbij kan onder meer worden gedacht aan het verbod om tatoeage- en piercingmaterialen te gebruiken indien deze niet voorafgaande aan het gebruik zijn gesteriliseerd of als niet wordt voldaan aan de eisen die worden gesteld aan vloeren en wanden. In het tweede lid wordt het verboden te tatoeëren en te piercen zonder vergunning.

Artikel 4

Bij of krachtens dit artikel wordt de aanvraag van de vergunning geregeld. De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport zal zich, alvorens hij ten aanzien van de vergunningverlening een besluit neemt, zich ervan vergewissen of er een gegronde reden bestaat om aan te nemen dat de ondernemer niet zal voldoen aan de gestelde voorschriften. De mandatering van de bevoegdheid tot vergunningverlening aan de GGD'en bewerkstelligt dat de vereiste expertise beschikbaar is om de aanvraag te kunnen beoordelen.

Artikel 5

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport heeft de bevoegdheid een vergunning in te trekken indien een ondernemer zich niet aan de wettelijke verplichtingen of aan de vergunningvoorwaarden houdt. In het laatste geval

kan bijvoorbeeld gedacht worden aan de situatie dat een ondernemer, die beschikt over een vergunning die beperkt is tot het piercen van oorlellen, ook andere lichaamsdelen piercet.

Artikel 6

Deze bepaling maakt het mogelijk dat artsen in ziekenhuizen tatoeagematerialen kunnen gebruiken zonder dat daarvoor een vergunning is vereist. De hygiënevoorschriften blijven wel onverkort van kracht. In de praktijk begeven tatoeëerders zich op incidentele basis naar een ziekenhuis om bijvoorbeeld in het kader van een postoperatieve reconstructie een tatoeage aan te brengen. In dit geval is een vergunning wel verplicht, omdat het niet om een arts gaat, maar om een tatoeëerder die met zijn eigen materialen en kleurstoffen werkt.

Artikel 7

Bij de inwerkingtreding van het besluit is er rekening mee gehouden dat bestaande ondernemers zich moeten kunnen voorbereiden op de nieuwe regels. Dit artikel zorgt ervoor dat ondernemers die tijdig, dat wil zeggen, gedurende de eerste maand na inwerkingtreding van dit besluit, een aanvraag indienen, hun bedrijf kunnen continueren gedurende de tijd dat de aanvraag in behandeling is. Het brengt met zich mee dat, indien de vergunning door de minister wordt geweigerd, de ondernemer zijn activiteiten moet staken. Een mogelijk tegen de weigering ingediend bezwaar heeft immers geen schorsende werking (zie artikel 6: 16 Algemene wet bestuursrecht). Ook hier geldt overigens dat de ondernemers, ook al hoeven zij op grond van deze overgangsbepaling nog niet over een vergunning te beschikken, uiteraard wel de hygiënevoorschriften in acht moeten nemen.

Artikel 9

Aan overtreders van warenwettelijke voorschriften wordt in de regel een bestuurlijke boete opgelegd, als vastgesteld in het Warenwetbesluit bestuurlijke boeten. Om het Warenwetbesluit bestuurlijke boeten ook van toepassing te laten zijn op (overtreders van) voorliggend besluit, worden in artikel 8 de normstellende bepalingen van het besluit in de bijlage bij het Warenwetbesluit bestuurlijke boeten opgenomen en wordt de hoogte van de boete vastgelegd.

De Minister van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,

H. Hoogervorst